

Mál nr. 183/2020

M og
V v/ húseigandatryggingar.**Ágreiningur um bótaskyldu vegna tjóns á húseign af völdum vatnsleka og
kostnaðar vegna lagfæringar á veggflís.****Gögn.**

Málskot, móttækið 22.5.2020, ásamt fylgigögnum og síðari athugasemdum.
Bréf V, dags. 8.6.2020, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Í janúar 2020 varð M var við vatnsleka í húseign sinni, A. M hafði í gildi húseigandatryggingu hjá V vegna A og 27. janúar tilkynnti hann um tjónið til V. Í tjónstilkynningunni kemur fram að flísar í sturtu séu að byrja að þrýstast út og brotna. Einnig sé parket fyrir utan baðherbergi byrjað að bólgnu. Samdægurs mun pípulagningamaður á vegum V hafa skoðað ummerki lekans í A og að mati hans hafi ekki verið um að ræða leka úr lögnum A heldur hafi virst leka meðfram blöndunartækjum vegna óþættra samskeyta þegar sturtan var í notkun. Í skoðunarskýrslu pípulagningamannsins kemur fram að búið hafi verið að rífa flísar af sturtuvegg og hreinsa. Tjónþoli (M) hafi viljað meina að það hefði lekið með blöndunartækjum og hafi M beðið skoðunarmanninn að hafa samband við múrarmeistara sem hafi tekið flísarnar niður. Mun sá múrarmeistari hafa tjáð skoðunarmanninum að vitlaust hafi verið gengið frá í kringum blöndunartækin, ekki hafi verið notuð gúmmíþétting/kítli og þar af leiðandi hafi vatn náð að leka á bak við rósettu. Ekki hafi verið búið að framkvæma neinar viðgerðir á rörunum.

Að beiðni M munu skoðunarmenn á vegum V hafa skoðað aðstæður að nýju 28. janúar og komist að sömu niðurstöðu og skoðunarmaðurinn komst að deginum áður varðandi orsakir lekans. Með tölvubréfi 31. janúar hafnaði V bótaskyldu úr húseigandatryggingunni þar sem tjónið félli ekki undir bótasvið vátryggingarinnar. M sætti sig ekki við afstöðu V og að beiðni M voru aðstæður í A skoðaðar að nýju 6. og 10. febrúar, en í síðara sinnið mun skoðunarmaðurinn hafa verið frá sama fyrirtæki og sá skoðunarmaður sem skoðaði aðstæður fyrst, þ.e. 27. janúar. Niðurstaða þessara matsmanna mun hafa verið hin sama og fyrri skoðunarmanna að ekki væri um leka úr lögnum hússins að ræða heldur að vatn læki með blöndunartækjum vegna óþættra samskeyta.

Við svo búið lét M lagfæra baðherbergið og 16. mars fékkst leyfi til að nota sturtuna að nýju. Tíu dögum síðar, eða 26 mars, kveðst M hafa orðið var við rakabletti á steiptum vegg beint undir leiðslum fyrir sturtuna. Kveður M að af hálfu V hafi ekki verið gengið nægilega úr skugga um að „enginn leki væri í leiðslunum eins og kemur fram í gr. 14.5.5 í bygg.rgl með þéttileika og þrýstiprófun, að neysluvatnslagnir séu þannig hannaðar og frágengnar að þéttileiki þeirra sé tryggður á fullnægjandi hátt, skoða lagnagrind o.s.frv. Tjónþolar urðu ekki varir við að þetta hafi verið gert af hálfu tryggingafélagsins og voru mjög illa upplýstir allt ferlið hvað var metið og hvernig.“ Hafði M af þessu tilefni samband við V og óskaði eftir frekari athugun á lekanum sem hann hafði þá orðið var við. Pípulagningamaður skoðaði verksummerkin 8. apríl og svo aftur 20. apríl og þá ásamt múrara sem taldi nauðsynlegt að brjóta upp eina veggflís til að skoða betur ummerki í veggnum. Aðilar á vegum V munu svo einnig hafa komið 24. og 27. apríl til að skoða frekar ummerki og fylgjast með hvort raki í veggnum færi minnkandi. Með tölvubréfi V til M 30. apríl var fyrri höfnun á bótaskyldu árétuð þar eð nánari skoðun hafi ekki bent til þess að lagnir A væru að leka. Þá var tekið fram í tölvubréfinu varðandi kostnað við að lagfæra þá veggflís sem múrari hafði brotið upp 20. apríl að V væri reiðubúið að greiða M þan kostnað með fjögurra tíma vinnu en M yrði sjálfur að sjá um að verkið yrði unnið. Með tölvubréfi sama dag kvaðst M hafna boði V og kvaðst vilja „að þið skaffið múrara til að setja flísina á og ganga frá á sama hátt og var áður.“ Sama dag sendi V að nýju tölvubréf til M þar sem fram kom að aðkomu V að málinu væri lokið og M yrði sjálfur að sjá um að lagfæra umrædda flís, þar sem M hafi hafnað tillögu V og því væri tilboð þess „út af borðinu.“

M vill ekki una afstöðu V og í málskoti kvartar hann yfir í fyrsta lagi að honum verði afhentar skýrslur sem V hefur undir höndum varðandi rakamælingar sem gerðar hafi verið á vegum V, svo og „mat á hvaða aðferðir eru notaðar til þess að leita að orsök lekans og rökstuðning fyrir niðurstöðu félagsins“, í öðru lagi að V hafi ekki orðið við ósk M um að fá óháðan matsaðila sem ekki hafi hagsmuna að gæta og komi nýr að málinu til að finna orsök lekans, í þriðja lagi er gerð krafa um að V lagfæri skemmdir í sturtu eftir að veggflís hafði verið brotin upp og í fjórða lagi að orsök lekans verði fundin og lagnir lagfærðar þannig að M sitji ekki eftir með tjón.

Álit.

Samkvæmt bótasviði í skilmálum húseigandatryggingar V, sem M hafði í gildi hjá félaginu, bætir vátryggingin tjón á hinu vátryggða, þ.e. A í því tilviki sem hér um ræðir, af völdum vökva, sem á upptök sín innan veggja hússins, og stafar eingöngu af ófyrirsjáanlegum, skyndilegum og óvæntum leka úr vatnsleiðslum, hitakerfi eða frárennislögmum þess. M hefur sönnunarbyrði um að þessum bótaskilyrðum sé fullnægt þannig að bótaskylda stofnist úr vátryggingunni.

Kvörtun M fjallar í fyrsta lagi um að V hafi ekki afhent honum tiltekin gögn sem, að því er virðist, lúta að rakamælingum í A og rökstuðningi fyrir ákvörðun V að hafna bótaskyldu. Ekki er ljóst hvaða gögn V hefur undir höndum og geta fallið undir þá kvörtun sem hér um ræðir. Hvað sem því líður verður að telja að V hafi ekki frekari gögn eða upplýsingar í fórum sínum en rakin hafa verið í samskiptum aðilanna, svo sem í tölvupóstum, og þýðingu geta haft fyrir M til að meta á hverju höfnun M á bótaskyldu er byggð. Er því ekki efni til að taka kvörtun þessa til greina.

Í öðru lagi kvartar M yfir því að V hafi ekki orðið við ósk M um að fá óháðan matsaðila sem ekki hafi hagsmuna að gæta og komi nýr að málinu til að finna orsök lekans. V hefur kallað til allmarga aðila til að skoða aðstæður í A í því skyni að fá úr því skorið hvort tjón af völdum vatnslekans sé bótaskyldt úr vátryggingunni. Af gögnum málsins má ráða að í flestum tilvikum sé um að ræða sjálfstæða verktaka sem veita V þjónustu og ráðgjöf í tengslum við tjón og tjónamöt. Ef M hefur talið ástæðu til að vefengja niðurstöður þessara aðila varðandi orsök vatnslekans var það fyrst og fremst í hans hendi að afla skoðunar- eða matsgerðar hæfs og óvilhalls aðila um vatnslekann og orsök hans í því skyni að sýna fram á að tjónið væri að rekja til atvika sem féllu undir bótasvið vátryggingarinnar og teldist þar með bótaskyldt úr vátryggingunni. Eins og hér stóð á gat M ekki gert kröfu um að V kæmi að öflun slíkrar skoðunar- eða matsgerðar. Kvörtun M að þessu leyti verður því ekki tekin til greina.

Í þriðja lagi gerir M kröfu um að V lagfæri skemmdir í sturtu eftir að veggflís sem hafði verið brotin upp af hálfu múrara á vegum V 20. apríl til að sjá betur bak við flísina hver væri orsök þeirrar rakamyndunar sem þá hafði komið fram í vegg undir leiðslum fyrir sturtu. Eins og áður getur bauðst V í tölvubréfi til M 30. apríl til að greiða fyrir lagfæringu á flísinni með greiðslu sem nemur fjórum vinnustundum. Samkvæmt 3. mgr. 35. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga getur vátryggður krafist greiðslu bóta í peningum þegar annað leiðir ekki af vátryggingarskilmálum eða lögum. Með vísan til þessa getur M ekki gert kröfu til þess að V sjái um eða annist viðgerð á veggflísinni sem brotin var upp. V hafði hins vegar lofað tiltekinni peningagreiðslu vegna viðgerðarinnar og ekki er unnt að skilja viðbrögð M svo að hann hafi leyst V undan því að inna af hendi þá greiðslu sem það hafði boðið í þessu sambandi. Eftir atvikum verður að telja að V beri að standa við loforð sitt um greiðslu sem nemur fjórum vinnustundum til viðgerðar á flísinni.

Í fjórða lagi krefst M að orsök lekans verði fundin og lagnir lagfærðar þannig að hann sitji ekki eftir með tjón. Þessa kröfu verður að skilja svo að krafist sé viðurkenningar á bótaskyldu V úr húseigandatryggingunni. Af gögnum málsins verður ekki annað ráðið en að vatn hafi lekið um nokkurn tíma þegar M varð lekans var. Þá liggur heldur ekki fyrir nein skoðunar- eða álitsgerð sem sýnir fram á að tjónið stafi af ófyrirsjáanlegum, skyndilegum og óvæntum leka úr leiðslum A. Að öllu athuguðu hefur ekki því ekki verið sýnt fram á að tjónið sé að rekja til leka vatnsleiðslum sem falli undir bótasvið vátryggingarinnar og því eru skilyrði bótaskyldu úr vátryggingunni ekki fyrir hendi. M á því ekki rétt á bótum úr vátryggingunni vegna vatnstjónsins í A.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum vegna vatnstjóns úr húseigandatryggingu hjá V. V greiði hins vegar M í peningum fjárhæð sem nemur fjórum vinnustundum til viðgerðar á veggflís sem var brotin upp 20. apríl 2020.

Reykjavík, 15. júlí 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.